

Ved graven

Før jordpåkastelsen

NoS 817

1. Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

2. Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Etter jordpåkastelsen

3. Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

4. Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

Takk for all vennlig deltagelse.

Familien.

Prest:	Peter Hammarlund
Kantor:	Guttorm Lindquist
Solist:	Bjørnar Berglund

Lyngenfjord Begravelsesbyrå Tlf. 77 71 83 80

Otto Harry Mortensen

Født 05.05. 1926

Død 04.01. 2023

HBB - tlf. 52 71 60 50 • Motiv: 524, Rose

Lenangøyra kapell
fredag 20. januar

NoS 893

1. Jeg er en seiler på livets hav,
på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
med livsens trær på de skønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

2. Iblant jeg seiler for medvinds bølger
i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør
hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

3. Men ofte ensom i brott og brann
i uværsmøter jeg seiler,
da ingen kjenning jeg har av land,
og intet fyrtårn jeg peiler.
Men når jeg nær tror mitt skip begravet,
da kommer Jesus på bølgehavet,
om først i siste nattevakt.

4. Mitt skip er lite og havet stort,
det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort
det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde,
når Jesus selv kommer innen borde,
da legger havet seg igjen.

5. Når siste storm er engang ridd av,
og hjemmets kyster jeg skimter,
jeg ser i solglans et annet hav,
krystall som funkler og glimter.
Jeg skuer portenes perlerader
og hører englenes myriader
som hilser meg velkommen hjem.

6. La ankret falle! Jeg er i havn
i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelasers favn,
han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

NoS 489

1. Blott en dag, et øyeblikk om gangen
for en trøst hva enn som kommer på!
Skulle da bekymring ta meg fangen?
Av min Faders hånd jeg alt kan få.
Han som har for meg et faderhjerte.
Gir meg alt av nåde dag for dag.
Hver en times mål av fryd og smerte,
både prøvelser og velbehag.

2. Selv han alle dager nær vil være,
han vil stå meg bi med råd og dåd.
Hver en dags bekymring vil han bære,
han som vet for alle sorger råd.
Han bevarer alle sine kjære,
Denne omsorg har han tatt på seg.
"Som din dag, så skal din styrke være",
dette løfte har han gitt til meg.

3. Hjelp meg da å hvile trygg og stille
på ditt dyre løfte, Herre kjær,
aldri troens rike trøst forspille
som for Jesu skyld meg skjenket er.
Hjelp at ingen sorger tar meg fangen,
men at jeg av faderhånden får
blott en dag, et øyeblikk om gangen,
til det gode land jeg engang når.

NoS 814

1. O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

2. Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei
o du som ei forandres, bli hos meg!

3. Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

4. Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

5. O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!